

какви пущинѣ сѣ, все на тѣхъ тичать; виси цѣль день на дюгения не можешъ нито за дърва пары да извадишь зимѣ, а лѣтъ кой минува край тебе! Подмаза вече и нашія занаятъ; не бѣше тѣй едно врѣме; като бѣхъ калфа азъ, и деня и ноця работехи 10-12 души и неможахмы да надвѣемъ. Алѣшь-веришь имаше тогазъ, а то сега работи само колкото да кълнешъ дѣто че си ся намѣрилъ на тозъ занаятъ. Зехъ ни френцитѣ хлѣбътъ отъ рѣкѣтъ, да имъ земе дяволъ душѣтъ, както и ще ѣмъ земе.

Ст. Тѣй, бачо Кольо, тѣй; право е всичко дѣто казвашъ, ама занаятъ ся намѣрило, какво ще го правишь, него смы учили него и ще работимъ. И отъ кой ли другъ занаятъ има по-да сѣ прокопсали: да ли кожухаритѣ, или чохаджитѣ или терзитѣ; френкъ-терзитѣ и тѣ поблещукахъ годинахъ, двѣ, сега отъ нѣкоѣхъ годинахъ насамъ и тѣ сѣ ѣмъ уловили за опашкѣтъ.

Кол. Всичкитѣ, бе, всичкитѣ, все една слана ны е попарила. Кожусы вече зехъ да не посятъ съсъ тѣзи пусты френскы дрехы, и тѣхъ ошиты гы донасятъ, каквото и нашитѣ кундуры и чепицы.

Ст. То ся види еснафитѣ отъ день на день баттисвать; ама, сега злѣ, да кажемъ, а че до годиныхъ да-ще Господъ по-добро.

Кол. Туй е останѣло да казвамы я, че да видимъ и съ него до дѣ ще достигнемъ. Ама на едно нѣщо мене не ми стига ума. Ный всинца работимъ отъ срѣдъ ноцъ до срѣдъ ноцъ, работимъ, дѣто е казано, и деня и ноцѣхъ и неможемъ да ся исхранимъ, като ядемъ веднѣжъ въ недѣлѣтъ месо. Тѣзи дяволи нѣмци, казватъ гы, не работятъ толкозъ и ся хранятъ като шупари за Коладжъ, какъ надвиватъ та искаrvatъ толкозъ нѣщо, и като плащатъ кыріѣхъ за прѣнасяніе и толкозъ гюмрюктъ, какъ имъ изнася и да продаватъ толкозъ ефтенно! а че и тѣзъ дѣто гы купуватъ тукъ да гы прѣпродаватъ и тѣ печелятъ по-вече отъ насъ дѣто самы гы работимъ.

Ст. Ама ты, види ся, не смѣташь, че тѣ работятъ все съ фабрики?

Кол. Е ще то я; тѣзъ пусты хаврики, тѣ ядѣтъ свѣтътъ, и тѣ ще ны направятъ най-подиръ да трѣгнемъ да просимъ.